

Lintunen

LINTUVAARAN OMAKOTIYHDISTYS RY:N TIEDOTUSLEHTI

3/03 • Syyskuu

Puheenjohtajan palsta

Hyvät lintuvaaralaiset

Viime Lintusen ilmestymis-aikaan kannustin kaikkia kesän siivoustalkoisiin ja nyt taas saa ottaa työvälineet käteensä syksyn lehtien haravoimiseen eli suhteellisen mukava kesä on takana ja arjen rutiinit edessä. Tämän noin neljän kuukauden aikana on kuitenkin tapahtunut paljonkin ja yritän ohessa kirjata päällimmäisiä ajatuksiani paperille.

-Rakentamisen ääniä on Lintuvaarassa kuultu ja uusia asuntoja on noussut ja uusia perheitä muuttanut paikkakunnalle. Täten toivotan kaikki uudet asukkaat tervetulleiksi Lintuvaaraan ja mielellään myös omakotiyhdistyksen jäseniksi! Meillä on noin 550

”ruokakuntaa” rekisteröitynä yhdistyksemme piiriin.

-Paikallisia katu- ja korttelitapahtumia on myös pidetty ja mielestäni tämä on hieno tapa hengen luomiseen ja naapureihin tutustumiseen.

-Vanhempainyhdistys on ollut aktiivisena toteuttamassa Lintuvaaran koululaisille ja päiväkotilapsille pystytettävää luonto/kulttuuripolkua Lintukallion, Leppävaaran urheilupuiston ja Monikon puron alueille. Maankäyttölupaa ollaan hakemassa ja asiasta tiedotetaan myöhemmin.

-Aktiivisuutta ja oma-aloitteisuutta on löytynyt lintuvaaralaisten keskuudesta muutenkin. Tukkeutuneista ojista ja rikkinäisestä avoviemäristä ovat asukkaat raportoineet suoraan viranomaisille ja parannuksia on saatu aikaan.

-Varsinaista talkoohenkeä ovat osoittaneet lasten vanhemmat järjestäessään mielenosoituksen liikenneturvallisuuden ja -valojen puutteesta Lintuvaarantiellä. Tien ylitys matkalla Lintulaakson kouluun on ollutkin melkoinen uroteko ja siinä vanhempien apu on ollut ja on edelleen varmasti tarpeen. Liikennettä ohjaamassa näin yhtenä aamuna

jopa Piken kioskiltaan sekä koulun rehtorin, siinä oli hyvää yhteishenkeä ja ehkä vähän jopa protestia päättäjiä kohtaan.

Tällä hetkellä liikennevalojen pitäisi olla toiminnassa loka-marraskuussa. Tilanne risteysalueen ympärillä on kuitenkin vielä hyvin sekava johtuen Seurakuntayhtymän, paljon kommentteja saaneesta srk-keskuksesta. Rakennustyöt ovat kovasti kesken ja liikenneolosuhteet ruuhkaiset ja huonot raskaan liikenteen vuoksi. Välillä tie on kuin ”pesulauta” ja välillä pöly lentää yltymperiinsä. Tähän ongelmaan on hetimitäin auttanut asukkaiden taholta tullut aktiivinen informointi katurakennusosastolle. Pienellä vaivalla tilanteen voisi korjata automaattisesti, kaupungin lana- ja vesiauto voisivat käydä hetkessä hoitamassa ongelman kuntoon päivittein.

-Lisääntyvälle nuorisolle ei ole Lintuvaarassa varsinaista kokoontumispaikkaa ja varmaan tekemisen tarvetta on. Tämän johdosta OKY ottaa yhteyttä lähikoulujen vanhempainyhdistyksiin ja kartoittaa heidän toimintaansa ja etsii yhteistyömahdollisuuksia. Samalla tiedustelemme, kuinka heidän vanhempainyhdistyksen ”Kylä kasvattaa-projeksti” etenee.

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen johtokunta

Raimo Henttonen
Matti Kaseva
Margit Lundström
Pekka Oksanen
Päivi Pakkanen, siht.
Juha Pentikäinen, pj
Arja Pihlajisto
Markku Saarikoski
Marja Sarmela
Leila Vaalavirta

Paikkalinnuntie 19 B
Keltasirkuntie 22
Nostoväentie 1 A 2
Jääskeläntie 38
Viserrystie 12
Jääskeläntie 22 A
Hämeenkylläntie 29 B
Varusmiehentie 16
Katri Valantie 9A
Pikkulinnunreitti 13 A

041-441 5388
pk. 0500-317550, e-mail: optikkokaseva@suomi24.fi
pk. 5487 687, 050-442 0696, e-mail: margit.lundstrom@luukku.com
pk. 586 4763, 050-506 5465, e-mail: pekka.oksanen@radiolinja.fi
pk. 593 865, e-mail: paivi.k.pakkanen@helsinki.fi
pk. 040-724 8802, e-mail: aslak.pentikainen@jippii.fi
pk. 5484 502, e-mail: arja@prestig.pp.fi
pk. 0400-750 029, e-mail: markku.saarikoski@kolumbus.fi
pk. 040-7336612
pk. 852 2909, e-mail: leila.vaalavirta@hus.fi

Ilmoitustaulu omakotiyhdistyksen tiedotteita varten on Piken kioskin edessä.

Lintunen, Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:n tiedotuslehti, ilmestyy neljästi vuodessa: maaliskuussa, toukokuussa, syyskuussa ja joulukuussa.
Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen tilinumero:
Nordea-Leppävaara 238618-9514

Taitto: Masa Pulkkinen, Arja Pihlajisto
Painopaikka: Yleisjäljennös Oy, Pursimiehenkatu 26,
00150 Helsinki

Toimitus: Arja Pihlajisto, puh. 5484 502
Levikki: 1650 kpl

-Varsinaiset suuret ongelmat ovat entiset eli ns. KTP-alueiden (kaavoitetut ja tiivistetyt pientaloalueet) jälkeensä jäänyt kunnallistekniikka, teiden kunto ja turvallisuus, jalkakäytävät sekä kevyen liikenteen väylät. Voi tuntua hyvinkin idylliseltä kävellä kapeaa hiekkatietä, mutta keväällä lumivesien tulviminen kaduille ja syksyllä kuravellissä tallustaminen varmasti voi muuttaa mielialan. Iloisena uutisena voin kertoa, että Hämeenkielintien kävely-/pyörätie on saanut uuden, hienon pinnoituksen, mutta se johtuikin Soneran tekemästä kaapeliremontista ja siihen liittyvästä korjausvelvoitteesta. Taitaa olla tällä hetkellä Lintuvaaran paras tie.

Lepuski-lehdessä oli seudulla tunnetun kunnallispolitiikan Kalle Koivusen haastattelu ja siteeraan suoraan hänen sanojaan määrärahojen ja Lintuvaaran tien kunnosta:

”Lintuvaarassa asuu vanhaa leppävaaralaista väestöä. He ovat elämänsä veroja maksaneet ja nyt tuntuu, että vain länsipuolen tiet pannaan kuntoon. Olen aika voimaton, kun asukkaat soittelevat ja kyselevät, mitä tien hyväksi aiotaan tehdä. Siinä ovat niin lapset kuin vanhukset turvattomia, kun ei ole jalkakäytäviä ja muutenkin on tie huonossa kunnossa. Tapiolaan riittää asfalttia ja radan taakse, mutta ei vanhimmalle alueelle, on monen mielipide”. Näinhän se valitettavasti on ja Lintuvaarassa on paljon teitä ja alueita, jotka kaipaavat parannusta.

Jos ei ole tarpeeksi rahaa ja niin kyllä säästötalkoissa pitäisi kaikkien olla mukana ja kaikkia alueita pitäisi käsitellä tasapuolisesti. Lisäksi pitäisi ensin saada perusasiat kuntoon kaikille ja priorisoida kiireellisimmät kohteet ennen kuin aletaan suunnitella muita kalliita projekteja.

-Uudesta asuntorakentamiskohteesta Pajuniitystä (kartassa Painiitty) on tullut päätös ja sinne tullaan rakentamaan noin 1700 asukkaalle tarkoitettu asuntoalue, joka koostuu pientaloista ja pienkerrostaloista. Alue liittyy kiinteästi Lintuvaaraan ja on toiselta puolelta Konalan kupeessa ja ylettyy Helsingin rajalle. Rakentamisaikataulu ei ole minulla selvillä, mutta koska alueen toteuttamisesta vastaa suurin yksityinen maanomistaja, rakennusosakeyhtiö Hartela, voi alueella toiminta alkaa pikaisesti. Tämä päätös aiheuttaa varmasti paljonkin muutoksia ja ajateltavaa lintuvaaralaisille. Seuratkaamme tilanteen kehitystä ja ottaakamme kantaa tarvittaessa.

Syyssterveisin

Aslak Pentikäinen

Kannanotto Kehä II: n jatkon linjauksesta

Viime vuosikokouksessa pyydettiin Omakotiyhdistystä tekemään uusi kysely Kehä II:n jatkon ympäristövaikutuksista.

Vaihtoehdot olivat seuraavat:

A. Vaihtoehto 0+,

jossa jatkoa ei rakenneta lainkaan, vaan parannetaan olemassa olevia tieverkostoja (esim. Vanha Turuntie, Kolkekannaksentie, Pitkäjärventie ja Lähderannantie).

B. Vaihtoehto Kehä II Turuntieltä Hämeenlinnanväylälle,

jossa linjaus kulkisi Karakalliosta Lintuvaaraan Vihdintien kautta aina Hämeenlinnanväylälle Lintuvaaran ja Hämevaaran välistä tunnelissa.

C. Vaihtoehto Kehä II Turuntieltä Vihdintielle, jossa tie kulkisi Lintuvaaran ja Hämevaaran välistä Pohjois-Lintuvaaran alitse tunnelissa.

Vastauksia tuli 23 kpl, joista 11 oli Pohjois-Lintuvaarasta ja loput muualta Lintuvaaran alueelta.

Vastaukset jakaantuivat siten, että 16 kannatti A-vaihtoehtoa ja 7 B- vaihtoehtoa.

Mukana oli erittäin hyvin perusteltuja vastauksia ja toiveena oli joukkoliikenteen kehittäminen.

Suurimpina haittatekijöinä mainittiin melu- ja saasteongelmat lisääntyvän liikenteen vuoksi. Lisäksi oltiin huolissaan arvokkaasta luonnonympäristöstä ja virkistysalueiden pirstotumisesta. Muutamassa kannanotossa haluttiin myös ehdottomasti omaa liittymää Lintuvaarasta Kehä II:lle. Perusteluina oli mm. paremmat yhteydet itään päin ja Leppävaaran liikenneturvauksien välttäminen sekä pelko kasvavista liikennemääristä.

Omakotiyhdistyksen kantana on ilmaistu A-vaihtoehto aikaisemman tutkimuksen perusteella. Mahdollisissa viranomaisille suunnatuissa Kehä II-kommenteissa OKY muotoilee lausuntonsa teiltä saatujen osviittojen mukaan.

Kommenttejanne lukiessa tuli selvästi esiin, että lintuvaaralaiset todella arvostavat luontoa, ulkoilua ja rauhallista ”maalaismaismaa”.

Myös muutama mielipide oli, että ei saa olla kehityksen tiellä muuttuvissa olosuhteissa, mutta niinhän se on, että kompromissejä joudutaan aina tekemään ja kaikki ratkaisut eivät valitettavasti voi aina kaikkia miellyttää.

Aslak Pentikäinen

Linnuntietä kouluun

– Lintulaakson koulu aloitti toimintansa

*Taas se alkaa, nosta jalkaa,
koulutietä kuljetaan.
Selkään reppu, joka heppu
matkaan,
hei nyt marssitaan.*

Koulun henkilökunnan laulu toivotti oppilaat ja vanhemmat tervetulleiksi ensimmäisenä kouluaamuna. Rehtori **Jukka Karhula** leikkasi poikki ruusukkeelle solmitun silkkinauhan. Kesänruskeat lapset täyttivät vihreät, oranssit, punaiset ja siniset pesät iloisella hälinällään. Lintulaakson koulun ensimmäinen lukuvuosi oli alkanut.

Jokaisella koulun pesällä on oma sisäänkäynti ja eteinen. Sisään tultuaan lapset vaihtavat sisäkengät jalkaan. Oppitunteja pidetään sekä omissa kotiluokissa että erityisissä aineluokissa. Niissä luokkahuoneissa, jotka eivät vielä ole kotiluokkina, tehdään ryhmätöitä ja pidetään näyttelyitä.

Uudessa koulussa on monenlaista suunniteltavaa. Teemme omaa opetussuunnitelmaa. Valmistelemme tieto- ja viestintäkasvatusstrategian koulullemme. Olemme mukana opetushallituksen tukemassa Baltic 21 E-projektissa. Se on ympäristökasvatushanke, jonka tarkoitus on edistää lasten osallistumista ja löytää yhteistyökumppaneita koulun ulkopuolelta.

Keittiömestari **Kai Toivonen** ”miehistöineen” valmistaa todellisia herkkuruokia. Oppilaat ottavat ruuan itse ja siirtyvät ruokailemaan avaraan keskusalaan. Viidesluokkalaisten pyyhkivät pöydät ja nostavat tuolit. He ovat olleet myös talonmies **Sami Finnigin** apuna pulpettien kantamisessa.

Terveystenhoitaja **Anneli Ylä-Jääski** pitää huolta oppilaiden hyvinvoinnista. Erityisopettaja **Anna-Maija Markkasen** opetus tukee lasten opiskelua monella tavalla. Koulupsykologi **Tiina Haukka** työskentelee meillä muutamana päivänä viikossa. Luokissa toimii opettajien lisäksi neljä avustajaa.

Siistijät **Arja Kiuru** ja **Tarja Mäkeläinen** ahkerivat koulussa aamulla jo ennen muita. Uusi koulupäivä on mukava aloittaa siistissä luokassa.

Koulun pienimmät oppilaat ovat esiopetuksessa. Päiväkotijärjestäjä **Helmi** järjestää heitä varten aamupäivähoitoa. Iltapäivällä toimivat lisäksi **Hannele Kuosan** ja **Sari Imposen** sekä *Mannerheimin*

Lastensuojeluliiton ilta-ikäryhmät. Iltilksessä voi vaikka nukahtaa päiväunet portaiden alla patjoilla.

Kyläpoliisi **Markku Leskinen** vieraili jokaisessa luokassa. Markku muistutti oppilaita olemaan varovaisia liikenteessä. Saimme tietää senkin, että poliisikoira saa silittää, jos sen isäntä antaa luvan.

Vieraitakin on jo käynyt. Koulun tiloissa pidettiin 11.9.03 lukion opetussuunnitelmatyön aloitusseminaari.

Apulaisrehtori

Taru Kantonen

Lintulaakson koulun vanhemmat ry

perustettiin keväällä 2003. Yhdistyksen tarkoituksena on kaikin tavoin edistää kotien ja koulun yhteistyötä sekä alueen yhteisöllisyyttä ja liikenneturvallisuutta. Luvassa on mukavia yhteisiä tapahtumia, mm. elokuva-iltoja sekä urheiluvälineisiin keskittyvä kirpputori sunnuntaina 19.10. Kaikki lintuvaaralaiset ovat tervetulleita tilaisuuksiin. Nähdään uudessa Lintulaakson koulussa!

Merja Niklander, pj

040 8287080

Anna-Liisa Lundell, siht.

050 3045190

Osallistumaan kasvattaminen

Lintulaakson koulu on mukana opetushallituksen ohjaamassa Baltic 21E -projektissa. Sen puitteissa pohditaan, miten kasvattaa lapsista ympäristöstään huolehtivia, vastuuntuntoisia ja kansalaisyhteiskunnan toimintaan osallistuvia ihmisiä.

Koulun ympäristökasvatuksen tavoitteena on mm. antaa tietoa ympäristöasioista, oppia nauttimaan luonnosta, oppia arvostamaan lähiympäristöään, mutta myös oppia toimimaan ympäristön puolesta.

Baltic 21E -projektin puitteissa mietitään, miten antaa lapsille kokemuksia oikeasta vaikuttamisesta niin koulun sisällä kuin suhteessa lähiympäristöön. Lapselle täytyy antaa välineitä tarkkailla ympäristöään sekä mahdollisuus kertoa näkemästään. Tavoitteena on siis saada lasten ääni kuuluviin ja löytää Lintulaakson koululle lähiympäristöstä yhteistyökumppaneita, joiden tuella lapset voivat harjoitella vaikuttamista.

Projekti on ensimmäisellä luokka-asteella aloitettu lähiympäristössä tehtävillä kartoitettavilla kävelykierroksilla. Kierroksen aikana kerätään lasten mielipiteitä siitä, mitä he ympärillään näkevät ja miten he sen kokevat. Tulokset kootaan koulussa kaikkien nähtäville. Kierroksilla on pohdittu mm. miksi kukaan ei halunnut istua rikitulla ja töhrityllä penkillä tai mitä kaikkea asukaspuiston olemassaolo ekaluokkalaiselle merkitsee.

Kolikon kääntöpuoli on se, että samaan aikaan, kun yritämme lisätä lasten kokemuksia vastuuntuntoisesta vaikuttamisesta, joutuvat he kantamaan vastuuta asioista, johon ovat liian nuoria. Meidän aikuisten tehtävä on määritellä lapselle oikean ja väärän rajat. Sitä he eivät ole kykeneväisiä itse tekemään.

Baltic 21E -projekti tarjoaakin mahdollisuuksia monipuoliseen keskusteluun tämän päivän lapsen elämästä. Siinä toivottavasti tulee kuulumaan niin lasten, vanhempien kuin mahdollisten yhteistyökumppaniemme äänet.

Soli Paavola

luokanopettaja
Lintulaakson koulu

Siivoustalkoot 14.5.

Kesäkausi polkaistiin taas käyntiin perinteisillä siivoustalkoilla.

Talkoopäiväksi osui viime keväälle ja alkukesälle tyypillinen keli eli poutaa mutta vähän viileätä. Keli oli kuitenkin mitä sopivin tähän tarkoitukseen.

Mukaan tullut runsaahko joukko hoiti siivoustoimen ripeästi kun helle ei haitannut tahtia ja työrupeaman jälkeen oli taas tarjolla Ykköshallin kauppiaan Harri Sihvoosen tarjoama runsas herkkupöytä, mistä esitämme hänelle suuret kiitokset!

Leppävaaraviikon Raitti- karnevaalit

Omakotiyhdistys osallistui totuttuun tapaan omalla ständillään Leppävaaraviikon yleisötapahtumaan Raittikarnevaaleille 11.9.

Tarjolla oli paitsi karkkia myös tietoa – vastasimme kysymyksiin liikenteestä, kaavoista ja muista yhteisistä asioista. Esillä oli myös omakotiyhdistyksen albumi, mistä lintuvaaralaiset yrittivät löytää oman talonsa kuvan. Valitettavasti meiltä puuttuu melkein tyystin kuvat Lintulaakson alueen taloista. Toivoisinkin, että te jotka asutte tai joilla muuten sattuu olemaan kuvia alueen taloista, lainaisitte niitä meille, jotta saisimme täydennettyä kokoelmaamme.

Iltahan päättyi nykyään omakotiyhdistyksen hallituksessakin vaikuttavan Matti Kasevan järjestämään ilotulitukseen – jo 11. kerran!

Arja Pihlajisto

Parturi-kampaamo Koskinen 30 vuotta Lintuvaarassa

**Ruusu
energiselle
naiselle,
Kaarinalle
13.9.03**

Nopeasti muuttavassa Lintuvaaran maisemassa on vielä onneksi jotain tuttua ja turvallista. Lauantaina 13.9. Parturi-Kampaamo Koskinen tarjosi asiakkailleen kakku-kahvit 30-vuotispäivän kunniaksi. Lintuvaarantie 68–70 kaksikerroksisessa asuin- ja liikerakennuksessa juhlittiin Kaarina Koskisen, o.s. Kokko, parturi- ja kampaamopalveluita Lintuvaarassa. Viereisissä liikehuoneistoissa yrittäjät ovat vaihtuneet, mutta omassa liikehuoneistossaan Kaarina on ollut jo 26 vuotta, on edelleen ja pysyy. Näin vakuuttavat Kaarina ja Minna-tytärkin, joka tällä hetkellä hoitelee 5 kuukauden ikäistä Jesse-poikaansa. Asiakkaille on tullut tutuksi myös kolmisen vuotta kampaamossa työskennellyt Petriina ja uudempi tuttavuus on syyskuun alussa työt aloittanut Riitta.

Parturi-kampaamo Koskisen juhlatunnelmaa 13.9.03. Kaarina, tytär Minna sylissään Jesse-poika, Riitta, Petriina sekä monikymmenvuotinen asiakas.

Viereisissä liikehuoneistoissa on ollut kukka-kauppaa, kioskia, kiinteistöhuoltoa ja arkki-tehtitoimistoa. Viime viikolla aloitti uutena naapurina tervetullut leipämyymälä ja kahvio. Talon muuta palvelua edustavat asiamiesposti eli Piken kioski sekä kukka-kauppa.

Kaarina itse aloitti parturi-kampaamopalvelut Lintuvaarassa 30 vuotta sitten aluksi Peiponttiellä Mattilan kirjakaupan talossa. Silloin 5-vuotias Minna-tytär oli Lintuvaaran tarhassa puolipäiväisenä ja iltapäivisin aika kului äidin luona kampaamossa. Siitäkö kipinä lähteä itsekin samalle alalle? Kaarina muistelee, ettei kahden lapsen yksinhuoltajana aina ehtinyt hakea tyttärtä tarhasta ajoissa ja usein naapuri tai ystävällinen asiakas toimi Minnan saattajana tarhasta matkalla Peipontien kampaamoon. Naapuriapu oli tuolloin "Lintuvaaran kylän" luonnollinen voimavara.

Lintuvaarantien omassa liikehuoneistossa parturi-kampaamo on ollut reilut 26 vuotta. Aluksi Kaarina pyöritti toimintaa yksin. Aukioloajat olivat joustavat ja tehtiin pitkiä päiviä. Lomaa ehti pitää alkuvuosina enintään viikon vuodessa. Energinen Kaarina tarjosi iäkkäimmille asiakkailleen lisäksi kotikäyntejä, nouti autollaan kotoa ja palautti. Iäkkäin asiakas on tällä hetkellä 93-vuotias, ja vanhoille lintuvaaralaisille tuttu Irja Jousi ehti olla 27 vuotta Kaarinan vakioasiakkaana. Nykyään nuoret, jotka itse ovat käyneet lapsina Kaarinan parturi-kampaamossa, tuovat omia lapsiaan samaan tuttuun paikkaan, joten toisen ja kolmannen sukupolven asiakkaita on monia.

Kaarina on valmistunut vuonna 1963 Salon ammattikoulun parturi-kampaamolinjalta. Hän ehti työskennellä alalla Lohjalla,

Helsingissä, uudelleen Lohjalla, Nummella ja Vihdissä. Ensimmäisen oman liikkeensä hän avasi Järvenpäähän, jossa Minna-tytär on syntynyt. Lintuvaara on kuitenkin pitkäaikaisin kotipaikka, sillä asunto ensin liikehuoneiston yläpuolella sekä omakotitalo Nostováentiellä 12 vuoden ajan, ovat olleet lapsille, Minnalle ja Mikalle hyvä kasvuympäristö. Lapset aloittivat Lintuvaaran koulussa 4. ja 5. luokkalaisina. Nytkin he asuvat muutaman sadan metrin etäisyydellä toisistaan Vallikalliossa. Siellä Kaarinalla on lähellä myös lapsenlapset, Mikan 5-vuotias Elle-tytär ja Minnan 5 kuukauden ikäinen Jesse-poika.

Vapaa-ajanvietto-ongelmia ei Kaarinalla ole koskaan ollut. Alkuvuosina tuskin ehti pitää lomaa. Kun Minna tuli työhön kampaamoon 16 vuotta sitten, lomaa saattoi jo alkaa pitää. Matkustaminen ja Kreikka kutsuivat vähintään kerran vuodessa Rhodoksen lämpöön ystävien ja sukulaisten kanssa. Nykyään vapaa-aika kuluu elämäkumppanin ja lastenlasten kanssa Porvoon maalaismaisemassa mökkeillen. Lintuvaaran aikaan mahtuu myös kaksi kertaa 4 vuotta seurakunnan kirkkovaikkuustossa ja seurakuntaneuvostossa. Mistä moinen energia, ihmettelee moni. Sukujuuret Karjalassa, äiti Koivistolta, isä Uudeltakirkolta. Kaarina, 8-lapsisen Kokon perheen kuopus, syntyi Perniössä, jonne perhe evakkotaiपालeen jälkeen päätyi. Sisarusparvesta on jäljellä enää kaksi. Toinen heistä tietenkin toimelias ja sukurakas, iloinen Kaarina. Ruusu naisenergialle!

Sirkka Häggqvist

Asiakas kolmen polven ketjussa

Kouluruokailua 1950-luvulla

Aloitin ensimmäisen luokan Leppävaaran "punaissessa puukoulussa", joka oli nykyisen Veräjapellon koulun paikalla. Ekaluokkalaiselle koulumatka oli rankka ja lisäksi koko vuosi iltavuorossa. Koulukeittolaa ei ollut, vaan ruoka tuotiin valtavalla peltitonkalla suoraan luokkaan. Ennen ruokailua jono- tettiin käsien pesuun sillä haisevalla tankosaippualla. Sitten seurasi käsien puh- taustarkastus ja nenäliina- tarkastus. Pulpettien suojak- si levitettiin vahakankaan palanen. "Soppa-lita" kauhoi puuro-, velli- tai soppa- annoksen jokaisen lautaselle. Haarukoita ja veitsiä ei silloin kou- luissa tunnet- tu. Ruoka oli meillä ilta- vuorolaisilla aina jäähty- nyttä, koska söimme viimei- sinä. Lautanen oli syötävä tyhjäksi, halusit tai et. Välitunnil- lekaan ei päässyt, jos lautasella oli jotain muuta kuin lusikka.

lusikalla puuroa suoraan reppuunsa. Toiset taas piilottivat laskinpalat ja muut epämiel- lyttävät sattumat pulpettiinsa. Kun sitten koitti viikottainen pulpettien siivouspäivä, paljastui aika monen oppilaan pulpetista edellisen viikon ruokalista.

Ikävin muisto kouluruokailusta oli pakko- syöttö. Eräs luokkatoverini kieltäytyi syömästä jäähtynyttä maitoon keitettyä kesäkeittoa. Silloin opettaja otti lusikan omaan käteensä ja pakottamalla syötti tytön lautasen tyhjäksi – myös sen, mitä valui suusta lautaselle. Ei ollut mukavaa katsella itkevää ja yökkäilevää tyttöä. Sain oman annokseni jotenkuten alas, mutta sen jälkeen en ole minäkään kesäkeittoa suuhuni pis-tänyt. Kun sitten jo aikuisena tapasin tuon tytön, hän kertoi olleensa lapsesta asti maitoallergikko. Mutta eihän

alkoi seuraava tunti. Se taisi olla ainoa kerta, kun lautasesta ei tarvinnut syödä tyhjäksi. Tuona päivänä saivat läheisen sikalan possut tavallista tuhdin annoksen ruis-kova- kuoriaispuuroa!

Lintuvaaran koulu valmistui 1956. Suuret ikäluokat täyttivät koulunpenkit viimeistä sijaa myöten. Koulua kävi tuolloin n. 400 oppilasta. Olin Lintuvaaran koulun ensim- mäisiä oppilaita. Oli ruhtinaallista aloittaa toinen luokka uutuutnaan hohtavassa koulussa ja vieläpä aamuvuorossa. Kaikki opettajat olivat nuoria ja mukavia. Koulun piha oli tilava ja luonnonläheinen. Esiliina- ja nenäliinapakkoakaan ei enää ollut. Mutta parasta koulussa oli sen ruokala ja erikoisesti s e n suosittu emäntä **Tyyne Luukkosen** eli Tyyne-täti.

Tyyne Luukkosen ja toukokuista kukkaloista Lintuvaaran koulun pihalla 1994.

Muistoja Tyyne Luukkosesta

Tyyne os. Kivimäki oli syntynyt 22.2.1907 Karjalan kannaksella Uudenkirkon Halilassa. Perheessä oli 8 lasta, joista 4 kuoli ennen aikuisikää. Jo nuoresta alkaen oli tytön tienattava leipänsä. Tyyne palveli monissa varakkaissa perheissä kotiapulaisena. Niissä hän saikin hyvän käytännön

opin tuleviin emännäntehtäviin.

Äitini kotipitäjässä Koivistolla Tyyne asui 13 vuotta – kunnes lempi leimahti. 1928 Tyyne vihittiin terijokelaisen Viljam Luukkosen kanssa. Nuoripari muutti Terijoelle, jossa he hoitivat pientilaa ja karjaa. Nuorta onnea omassa kodissa ei kestänyt kauan, sillä syntyi sota. Koti ja Terijoen hiekkarannat oli jätettävä. Tyyne pakkasi vähäisen omaisuutensa pieneen pahviseen matka-askiin ja otti sen mukaansa evakkotaipa-leelle. 1950-luvulla Luukkokset tulivat Espooseen. Vaikeata oli asettua vieraalle paikkakunnalle. Vaikka Tyyne oli hyvin seurallinen ja sopeutuvainen, hänen sydämensä jäi ikuisesti Karjalaan.

Tyyne Luukkonen tuli Lintuvaaran koulun keittäjäksi 1956 ja emännöi siellä eläkeikänsä saakka. Tyyne jäi leskeksi 1965. Hän asui koulun keittiön yhteydessä olevassa pikku- asunnossaan vielä eläkepäivilläänkin. Tyyne-tädin laatima ruokalista oli kuin ravintolan menu. Pienelläkin budjetilla hän pystyi taikomaan maukasta ja ravitsevaa ruokaa. Hänen mottonaan olikin, että kou-

allergioista tiedetty tai sitä ei ainakaan koulu-ruokailussa huomioitu. Piti olla kiitollinen Espoolle, että koulussa yleensä sai ruokaa.

Kovakuoriaispuuroa

Kerran meille tarjottiin jäähtynyttä ruis- puuroa. Siinä oli tavallista enemmän klimppejä, joita tietysti tulee, jos ei jauhojakunnolla vispata. Mutta tällä kertaa syventyi opettajammekin tutkimaan puuro- annostaan. Epäluuloisen näköisenä hän lusikallaan tökki ruispuuronsa kokkareita. Useimmat klimpit tietysti purskauttivat kuivaa jauhoa rikki mennessään, mutta eivät ihan kaikki. Opettaja yritti huoma- mattamme piilottaa klimppejä nenä- liinaansa. Mutta ei ekaluokkalainenkaan niin tyhmä ole, ettei kovakuoriaista tunnis- taisi! Minäkin löysin lautaseltani kaksi sellaista – jauhoklimpissä kypsynyttä. Yritin viivyttellä syömistäni. Minuuttikin tuntui tunnulta. Vihdoin kuuluikin armahtava kellonsoitto. Välituntikin oli jo päättynyt ja

Elettiin vielä sodan jälkeistä pula-aikaa. Kaikki ruoka-aineet käytettiin tarkaan hyväksi. Ruokalistalla oli usein perjantaisin "Emännän erikoinen" – t.s. viikon ruoan- tähteistä valmistettu lusikkaruoka. Muistan ikuisesti sen jäähtyneen "lihakeiton", jonka pinnalla lillui hyytynyt rasvakerros ja sopan seassa uiskentelivat sulassa sovussa edellis- päivän laskinpalat, makaronit ja muut sattumat, jotka oli lisätty sopan jatkeeksi. Siitä oli kulinaarinen nautinto kaukana! Kerran, kun ruokana oli taas kaikkien inhoa- maa puolikylmää ruismarjapuuroa, keksi pulpettinaapurini oivan keinon päästä nopeasti eroon pakkopuurostaan. Kyllä oli naurussa pidättelemistä, kun poika lappasi

luruoan pitää olla terveellistä ja sen pitää maistua oppilaille. Kaikki ruoka tehtiin myös itse. Kokeneena emäntänä Tyne tiesi lasten lempiruokat. Suosikkejä olivat tuolloin lihapullat, jauheliha-keitto, maksalaatikko ja Kippari-Kallen keitto (pinaattikeitto). 1950-luvulla ei vielä tunnettu pizzoja ja hampurilaisia! Kun joskus aikuisena utelin Tyyneltä, kuinka hän sai kaikista ruoista niin maistuvia, hän paljasti, että ruoissa käytettiin paljon sipulia ja yrttejä. Sipuli oli kuitenkin raastettu ja ”piilotettu” ruokaan, koska monet oppilaat paljastivat inhoavansa sipulinpalloja. Jos jokin ruoka ei oppilaalle maistunut, lautasta ei tarvinnut syödä tyhjäksi, piti vain maistaa. Epäsuosituimpia ruokia olivat kesäkeitto ja ruismarjapuu. Minä ainakin jäin kaipaamaan Tyne-täidin herkullista lihakeittoa.

1972 syntyi perheeseemme poika, jolla on sama syntymäpäivä kuin Tyynellä – 22. helmikuuta. Siitä lähtien joimmekin lukemattomat yhteiset synttärilahvit joko meillä tai Tyynen pikkukodissa koululla. 1970-luvulla kävimme yhdessä Karjalan kannaksella. Tyne halusi nähdä entisen kotinsa Terijoella. Olin tulkkina, kun Tyne yritti selvittää entisen kotitalonsa uusille asukkaille, että täällä hän oli viettänyt elämänsä parhaat vuodet ennen sotia. Tuliaisiksi tuotiin tietysti pallomaiseksi kasvava Terijoen salava, joka pihallamme edelleen muistuttaa tuosta matkasta ja

Tyynestä. Tällä matkalla Tyne saikin kipinän aloittaa eläkepäivillään venäjänkielen opiskelun. Seuraavalla reissulla ei enää tulkkia tarvittaisi. Kielitunteja sitten pidettiin kerran viikossa ja sanavarasto karttui, kun oppilas Tyne oli innostunut ja muisti pelasi paremmin kuin monella nuorella.

Tyne Luukkonen oli hyvin seurallinen ja hän osallistui monenlaisen harrastustoimintaan. Hän oli mukana mm. sotainvalidi- ja sotaveteraanitoiminnassa, lähetystyössä ja Vaaran vaeltajien äitikerhossa. Tyne harrasti myös käsitöitä ja kukkien kasvatusta. Lintuvaaran koulun entisen alakoulun pihalla oli Tyynen kukkaparatiisi. Varhaisesta keväästä myöhäiseen syksyyn piha kukoisti väriiloistossaan. Kukkia ja yrttejä oli istutettu myös kerroksittain ja kalliion koloihin. Kun syksyllä halla vei pihan kukat, oli Tyynellä sisällä oma ”kasvitieteellinen puutarhansa”. Tyne antoi mielellään neuvoja huonekasvien kasvatuksesta. Minä sain Tyyneltä hyvät ohjeet viinimarjanlehtimehun ja voikukkaviinin valmistuksesta. Mutta parhaat vinkit häneltä sai varmasti juhlatarjoilun järjestämisestä. Kokenutta pitoemäntää aina tarvitaan. Eläkepäivilläänkin Tyne emännöi lukemattomissa pidoissa. Sisareni häät pidettiin 1982 Leppävaaran Thorstorpissa. Siellä oli silloin vain vanhan ajan puuhella. Ei olisi moni nykyajan mukavuuksiin tottunut emäntä suostunut siellä hääraamään. Vaan

Tyynepä taikoi puuhellalla makoisat tarjoilut häävieraalle.

Tyynen täyttäessä 80 vuotta juhlat pidettiin tietysti Lintuvaaran koululla. Kaikesta näkyi, että Tyynellä oli harvinaisen laaja ystävä- ja tuttavapiiri. Vieraiden joukossa oli monia jo eläkkeellä olevia entisiä Lintuvaaran koulun opettajia ja oppilaita.

90-vuotisjuhlissaan Tyne istui kukkameren ja vieraidensa keskellä kansallispuvussaan. Tuolloin iloiselta päivänsankarilta kysyttiin, mikä on hänen pitkän ikänsä salaisuus. Siihen Tyne vastasi, että ”tietysti iloinen karjalainen luonne”. 90-vuotisjuhlien kohokohta oli varmasti se, kun Leppävaaran kansallispukuiset kansantanssijat muodostivat piirin ja Tyne haettiin juhlaalssiin piirin keskelle. Harvoin näkee yhdeksänkymppisen tanssivan kansantanssia! Kyllä siinä jalka nousi vielä koreasti nuoren miehen tanssittaessa. Sitten alkoi Tyynenkin askel hidastua. 95-vuotias ahkera työhminen pääsi ansaitsemaansa lepoon. 1.1.03 Tyne Luukkonen jätti meidät. Juhannusruusu, jonka Tyne lahjoitti tupaantuliaissamme, kukki pihassamme tänä vuonna aivan erikoisen kauniisti. Se muistuttaa meitä ystävästämme, Lintuvaaran koulun Tyne-tädistä!

Tuula Kujala

Tietoisku

Nopeus riskitekijänä

- *30 km/h ajava autoilija pysäyttää vaaran havaitessaan autonsa kuivalla kesäkelillä 13 m matkalla*
- *40 km/h ajavan autoilijan nopeus on 13 m kohdalla 35 km/h*
- *50 km/h ajava autoilija ei ole ehtinyt reagoida vaaraan, vaan nopeus on yhä 50 km/h*
- *Jalankulkijan kuolemanriski kasvaa kahdeksankertaiseksi törmäysnopeuden noustessa 30 km/h:sta 50 km/h:iin*
- *Auton nopeuden ollessa 60 km/h jalankulkija kuolee 70 % todennäköisyydellä*

Lähde: Taajamien nopeusrajoitusten suunnittelu, Tielaitos 2000

Oliko hyvät juhlat?
– No oli!

Hernekertut juhlivat taas 7.6.

– *Ai te järjestitte naapurien kanssa katujuhlat. Olikos niistä paljon puuhaa?*

– Oli, mutta ensimmäinen kokous pidettiin jo tammi-kuussa. Ja olihan meillä jo kokemusta. Luvat haettiin ajoissa. Sitä paitsi suunnittelu oli hauskaa.

LUPA-ASIAT:

Espoon kaupunki:

Tilapäinen työnaikainen liikennejärjestely – anomuksen voi tehdä webbilomakkeella

Liikennemerkki:

Moottoriajoneuvolla ajo kielletty/
Tonteille ajo sallittu

Poliisilaitos:

Anomus vahvistinlaitteiden käytöstä.

ILMOITUSASIAT:

Palolaitos, palotarkastaja

Poliisin päivystykseen tieto, ynnä muistutus samana päivänä.

Tien asukkailla ohjelma ja aikataulu

Lähiympäristöön tiedotus

Hernekertutien kesäjuhlista

– *Entäs jos olis satanut?*

– Toissavuonna satoikin. Pressuja viriteltiin jo perjantaina ja lauantaina ne nostettiin paikoilleen. Soittokatos piti olla ja tietysti pitopöydän päällä katos. Jokainen toi omat pöydät ja tuolit ja kohta tienpätkä alkoikin olla täynnä...

KATOKSET:

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen

vuokrakatos, samoin

Leppävaara-seuralta, pressut omia.

– ... juhlaväkeä ja tie suljettiin.

Tervetuliaisboolin ja alkuseremonioitten jälkeen oli varsinkin lasten odottama

perinteinen rastikisa Hullunkuristen perheitten voimin.

– *Hullunkuristen perheitten?*

– Joo, väki nimittäin jaettiin uusperheisiin Hullunkuriset perheet -korteilla ja sitten kierreltiin tehtävärasteilla. Mutta sitten syötiin, hyvin. Nyyttäriperiaatteella.

– *Olikos muuta ohjelmaa?*

– Lintuvaara All Stars, pettämätön suosikki, soitti, ja solistejakin oli.

Ensi vuonna pitää jättää vielä vähän enemmän tanssitilaa.

– *Kyllä se musiikki kantautui aika kauas – oli aika tyyni sää.*

– Niin. Kello 22 äänenvahvistimet suljettiin. Sen jälkeen jatkettiin yhteislauluilla...

se ei varmaan enää kuulunut pitkälle.

– *No, että ensi vuonna?*

– Ensi vuonna tietysti taas!

Pirjo Latvala

Kuva ja faktat:

Juha Melgin

männään sinne sienimettään. Kaapuntilaiset kahtelivat kysyvästi toisijaan – sienimettään? Ja voi mahoton! Ku heilahettiin hakkuuaukion toiselle lajille oltiin Sienimetässä! Mustarouskujen tähe ei kehanna selkeensä köyristee, karvalaukkuja otettiin, jos ol enempi ku kolome samassa läjässä, leppärouskut potkittin etämmäs, ku niissä suatto olla toukkia, punikkitatit sai olla hyvin soukkia, enne ku kelepasivat mukkaa eikä herkkutattienkaa huolinna paljoo heimoijiaan levitellä, ku saivat jäähä kankaalle toukkien tongittavaks.

Niihä siinä sitte kävi, että pit hyvin huolella asetella kopat ja kassit autoon, että suatii sopimmoo. Ol se sitte sommoo niitä selevitellä kuistilla istuskellen ilta-aaringon paisteessa. Jonku toukan jos karvarouskusta löysit, ni ihme ol, haaparouskuja ei huolinna vahatakkaa sillä silimällä. Ilkeempöö sen

Savon Sieniretki

Tässä iltana muutamana siirtelin kultapiiskuja parempaan paikkaan, ja juuri ennen ensimmäistä lapionpistoa huomasin kaksi epätoivoisesti maasta esiin puskevaa mustarouskua. Siis sittenkin sienisyksy! Päätin jäädä odottamaan kaksosten varttumista ja merkitsin paikan kepeillä, ettei varomaton jalka polje niitä murskaksi. Onneksi mustarouskut ovat taas päässeet myrkyllisyyden pannasta kohtuullisiksi suolasieniksi.

Sisään päästyäni soi puhelin. Emäntä Savosta viestitti, että tiellä ois nyt niitä sienii, rouskuja löytyy ja vielä hyvinnii tattiloitakkii. Mie voin lahtee vaikka näytee, missä perraat metät löytyy, jos vuan tuutta.

No herran pieksut, ei muuta kun saappaat ja sammiot autoon ja matkaan. Perillä ei jääty kahvittelemaan, kun metsän oli päästävä heti. No männään männään! Emäntä vilkaisi farmariauton takaosaan, jossa oli makuupussi ja pari pientä nyssäkkää: Mihinkähän ne sienet suap sopimaan, pitäsköhän nostoo nuo tavarat tuvan puolelle. Minä aattelin mielessäni, että on nuilla savolaisilla levveet jutut, hyvä etteivät suutasa halakase, mutta suottaahan sitä nostoo, nostettaan nostettaan.

Ei tarvinnut ajaa kuin kilometri, vähän toista, kun oltiin metän reunassa.

Ja olihan niitä, heti tien laidassakin. Oli tietenkin hirvikärpäsiäkin, mutta rouskulta rouskulle rynnätessä, niille ei kerenny paljon huomiota uhraamaan. Vartin päästä, kun muovikassissa pullotti kymmenkunta muhevaa tattia ja korit olivat puolillaan rouskuja, kuului närreen takkaa Emännän tuumaus, että tarttis varmaan käyvä tyhyjentämässä astiat ennen ku

sijjaa ol kaivella sienisillä sormillaa hirvikärpäsii millo kuppeeltaa, millo kainalosta. Hyvinnii suatto löytee kolomattakymmentäkkii, jos ois huomanna laskee.

Seuraavana uamuna ku tek saman reissun, riitti sitä ryöpättävvee rantasaunan vesipaassa. Kolomantena päivänä sitte vuan herrasteltii ja kierrettii kanttarellikankaat ja torvisientöyräät. Lampaankääpääki kerättii, ku telekkarissa sanottii, että sitä voi paistoo ku pihviä, ku ensi kierittää munassa ja koroppujauhossa.

Kelepas sitä sitte kottiinpäin körötellä. Farmarin perä paino nii, että kuluki iha nokka pystyssä, mutta nii ol sienestäjinkii nokat ylypeesti kohti korkeuksii. Kotpihalle ku piästii sanoin kuskille, että aja iha siihe rappuste ettee, ettei tarvihe nii ettäältä kantoo. Tämä siihe, että siellä näytee oleva jottain keppii pystyssä. Mie siihe, että senku vua perruutat, mitä lie risuja vaahteroista tippunna.

Suomalais-ranskalainen päiväkot Les Galopins

on aloittanut toimintansa, Malminkartanon huipun juurella, mutta lisää lapsia kaivataan!

Suomalais-ranskalainen päiväkoti tarjoaa mahdollisuuden lapsille oppia ranskan kieltä leikkien ja laulujen kautta lapsen ehdoilla edeten. Puhumme myös suomen kieltä, joten lapsi tulee aina ymmärretyksi.

Päivähoitoa tarjotaan 3–6-vuotiaille lapsille, koko- tai puolipäiväisesti. Päiväkoti aukeaa aamulla klo 7:00 vanhempien toivomuksien mukaan ja sulkee ovensa klo 17:00.

Lintuvaarassa, Espoon kaupungin asukkaina, teillä on mahdollisuus saada Kelalta yksityisen hoidon tukea. Espoon yksityinen hoidon tuki on korkein koko Uudenmaan alueelta joten päivähoito-maksuusuutenne meidän hinnaston mukaan vaihtelee 18 eurosta 158 euroon per kuukausi!

Tarjoamme teille myös mahdollisuutta tuoda 3–6-vuotias lapsi tilapäisesti päivähoitoon yhdeksi päiväksi tai tarpeen mukaan. Tämä palvelu on käytössä resurssiemme mukaan lasten ja henkilökunnan määrästä riippuen. Yhden päivän hoitomaksu on 34 € ja yhden tunnin hoito 5,20 €. Toivomme, että varaus tehtäisiin 48 tuntia ennen hoidon alkamista.

Toimitilamme antaisivat mahdollisuuden järjestää iltapäivätoimintaa 14:lle eka- ja tokaluokkalaiselle koululaiselle. Iltapäiväkerho voisi toimia klo 12–17. Iltapäivähoidon hinnaksi tulisi 100 €/kk. Iltapäiväkerhossa tehtäisiin läksyt, syötäisiin välipalaa, leikittäisiin ja ulkoiltaisiin, kaikki ranskaksi!

Mikäli olette kiinnostuneet olka hyvä ja ottakaa yhteyttä numeroon 09 440407. Lisää tietoa meistä löytyy Internetin sivustostamme osoitteella: www.lesgalopinspk.com

Tulkaa käymään ja tutustumaan meidän tiloihin ja niiden upeaan ja turvalliseen lähiympäristöön!

Toivon teille hyvää syksyn alkua.

Päiväkodin johtaja

Gilles Galibert
040 7435628

Peipontiellä ensimmäiset kesäjuhlat

*Peipontiellä järjestettiin koko tien asukkaille tarkoitettut kesäjuhlat elokuun alkupuolella. Idea juhlien järjestämiseksi tuli Kuupon Pirjolta ja Tammisen Timolta, jotka olivat olleet aikaisemmin mukana myös Hernekertuntien juhlissa. Peipontielle on viime vuosi-
na rakennettu lukuisia uusia taloja, eivätkä asukkaat ole tunteneet toisiaan kovin-
kaan hyvin. Juhlan tarkoituksena olikin hauskan yhdessäolon lisäksi tutusta naapureihin.*

Keväällä peipontieläisiltä kartoitettiin halukkuus osallistua kesäjuhlaan. Ajatus juhlasta sai innokkaan vastaanoton ja juhlaan saapuikin yhteensä noin 70 aikuista ja lasta. Riittävästi tilaa juhalle löytyi Peipontie 14:n pihatieltä ja lähitalojen pihoilta, joten tietä ei tarvinnut sulkea erikseen juhlatelttoja varten.

Pirjon pitämän tervetuliaispuheen jälkeen **Alexi Leinikki** (12 v.) esitti juhlien avausfanfaarin. Pääsimme tutustumaan toisiimme hauskan leikin avulla, jossa koeteltiin leikkimielisesti sattumanvaraisesti muodostettujen ryhmien tietoja ja taitoja. Leikin jälkeen nautiskelimme yhteisestä pitopöydästä monenlaisia herkkuja, joihin kuuluivat myös **Kaupin**

Laurin paistamat muurinpohjaletut. Loppuilta sujuikin laulaen ja tanssien lasten pelatessa jalkapalloa ja harjoitellessa korkeushyppyä.

Illan aikana moni löysi uusia tuttavuuksia ja jotkut yllättyivät tavatessaan vanhan koulukaverin tai synnyinseudun naapurin. Juhlien tunnelma oli mukava ja uusien juhlien järjestämistä alettiin suunnitella jo ensi vuodeksi.

Outi Töytäri

Peipontie 14 B
outi.toytari@stakes.fi

Muumioiden aika jälleen!

Tämän syksyn huonosta omenasadosta huolimatta on taas tullut aika korjata maasta tai puusta omenat. Joukkoon mahtuu aina muutama muumioitunut eli valmiiksi mädännäköiset yksilöt. Muumioituneita omenoita ei saisi heittää kompostiin sillä virus tai bakteeri, joka muumioittaa omenia, leviää kompostimullan kanssa edelleen muihin kasveihin. Avokompostiin ei saisi heittää omenoita eikä muutakaan ruokaa, sillä se on oivallinen tapa ruokkia rottia. Rotat asustavat mielellään talven lämpimässä kompostissa, jossa lämmön lisäksi on tarjolla syötävää.

Lintumetsän Koulun kuulumisia 10.9.03

Koulun alku kesälomien jälkeen on käynnistynyt mainiosti. Uudet seitsemäsluokkalaiset, joista osa on jo Lintumetsän koulussa kuudennen luokan käyneitä ovat aloittaneet innokkaasti koulun käynnin yläkoulussa. Heillä on moni seikka muuttunut alakouluun verrattuna: erityisesti opettajien määrä kasvanut paljon ja koulutyö rytmittynyt jaksojen mukaan.

Heti toisella kouluviikolla seitsemäsluokkalaisille järjestettiin ryhmätyöspäivät, jolloin kukin 7. luokka vietti yhden koulupäivän Velskolassa, seurakunnan leirikeskuksessa. Siellä he puuhailivat leikkimielisten yhteistoiminnallisten harjoitusten ja ryhmätöiden parissa. Seurakunnasta oli kolme ohjaajaa luokanvalvojien ja tukioppilaiden lisäksi vetämässä näitä harjoitteita. Palautteen mukaan leiripäivästä pidettiin kovasti.

Ympäristöteemapäivää vietettiin jo elokuun puolella. Sää suosivat ulkotöitä viimevuotista paremmin jolloin haravointia häyttasi räntäsade. Ympäristöä puhdistettiin myös pujoista ja nokkosista. Nokkosista tehtiin lisäksi uutetta kemian tuntien tarpeisiin. Kasvimaan ja kompostin hoitoa sekä oman maan sadon säilöntää oli tänäkin vuonna ohjelmassa. Siilille vietiin koulussa nikkaroitu talvipesa metsään. Papujajan tuotoksena valmistui kivan näköisiä rakennelmia käyttöesineiksi ja koristeiksi. Ulkona toteutetun savityöpajan tuotteita olivat luontoaihein koristellut laatat.

Koulun lähistöllä sijaitsevat bussipysäkit saivat edellisvuosien tapaan taas uuden maalin kylkiinsä ja ovat nyt edes hetken siistimmän näköiset. Villalankoja värjättiin luonnonväreillä värjäyspajassa. Huovutuspujassa puolestaan villa muokkautui taitajien käsissä esimerkiksi erinäköisiksi hedelmiksi. Peiponpesä nimeä kantava kouluravintola saa oman nimikyltin teknisen työn pajatuotteena. Myös puupölkkyt muuttivat muotoaan tontuiksi, jotka otetaan esille lähempänä joulua.

Teemapäivän otsikko "Vastuu ympäristöstä" sai monet osallistumaan julistekilpailuun.

Tuotokset ovat nähtävissä ala-aulan seinällä. Kuva voittajatyöstä ja kahdesta kunniamaininnan saaneesta on ohessa.

9. luokkalaisten keskittyivät vierailuihin Tekniikan museoon ja elektroniikkaromun käsittelylaitokseen. Vierailukohteita työstettiin aamupäivällä ja itse vierailut toteutettiin iltapäivällä. Metallien kierrätys, jatkojalostaminen sekä uusiokäyttö olivat näiden vierailujen opillista antia.

8.-luokkalaisten kohteena olivat lähimetsät, joissa toimittiin tehtävien parissa. Lisäksi käytiin tutustumassa uuteen Leppävaaran kirjastoon.

Syksyn ohjelmaan kuuluu aina yksi liikuntapäivä. Tänä vuonna teimme pyöräretken Luukkiin koko koulun voimin. Perillä vedimme köyttä, heitimme saapasta ja palloilla tarkkuutta sekä kisailimme reppuselkäviestissä. Ruoka maistui ihanalle rehkinän jälkeen. Sää oli mitä parhain ulkoilupäivän viettoon.

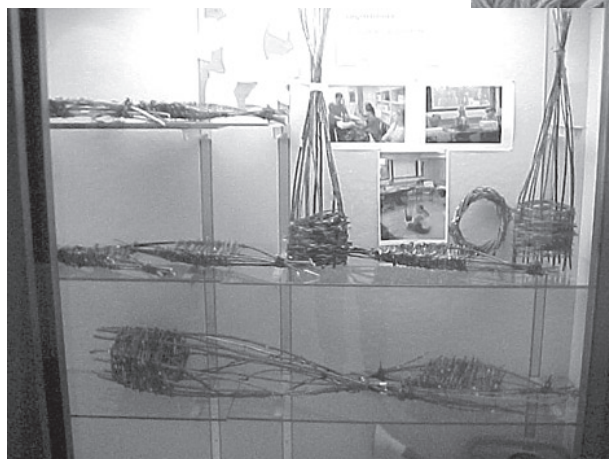
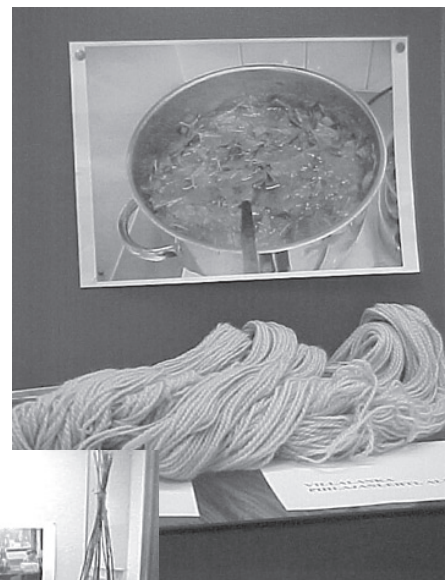
Koulun muusta työjärjestyksestä poikkeavat koulupäivät ovat mukavaa vaihtelua arkeen aherrukseen, ja toivottavasti energiaa on varastoitunut syksyn pimenevien päivien varalle.

Hyvää syksyä Lintusen lukijoille

Maija-Liisa Kohtala

Kissakuva on siis julistekilpailun voittanut. Kissan nimi on Pesonen ja sillä on jo oikea koti, katse sulatti jonkun sydämen.

Aina tuoretta leipää ja leivonnaisia suoraan leipomosta

- leivät
- täytekakut
- voileipäkakut
- tortut
- piiraat
- kahvileivät

Tervetuloa kahville tai ostoksille.
Palvelemme
ma-pe 8.30–18.00

Konditoria-Kahvila Linnunpesä

Lintuvaarantie 46–48 • puh. 040-823 2377, Heidi Sjöman

Liity jäseneksi omakotiyhdistykseen!

Jäsenmaksu on edelleen vain 7 euroa per talous. Jäseneksi voi liittyä kuka tahansa Lintuvaarassa asuva asuinmuodosta riippumatta.

Jäsenmaksu maksetaan Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen tilille Nordea 238618-9514.

Kun maksat jäsenmaksusi, säilytä kuitti, sillä sitä voi käyttää jäsenkorttina esim. tehdessäsi ostoksia Muhevaisesta.

Puukeskuksen jäsenkortti

Espoon Puukeskus myöntää jäsenille asiakaskortin, joka oikeuttaa tuntuviin etuihin Puukeskuksen Espoon myymälöissä. Jos haluat jäsenkortin, ilmoita nimesi ja osoitteesi joko puhelimitse tai kirjallisesti Puukeskus, Kilo p. 0204 165180.

Kannattaa olla omakotiyhdistyksen jäsen, mitä enemmän meitä on, sitä paremmin tulemmme kuulluksi ajaessamme asukkaiden etuja.

Laku & Oliver

MASA PULKKINEN 2003

NYT PUHALTAVAT UUDET KUKKATUULET!

KOTIIN

Kaikki alan sidontatyöt
ammattitaidolla.

TYÖPÖYDÄLLE

Tilakoristelut.

MERKKIPÄIVÄKSI

Tervetuloa tutustumaan
runsaaseen
valikoimaamme!

VASTAANOTTOTISKILLE

VIKKOKIMPPUPALVELU:

kuljetamme kimput, asetelmat,
viherkasvit ym.
kotiin/työpaikalle
maanantaisin ja perjantaisin.
SOITA tai tule käymään
ja sovi toimitus!

(09) 22 11 417

Lintumetsän Kukkatalo Oy

Lintuvaarantie 46-48
puh. (09) 22 11 417
Avoinna joka päivä klo 10-18

**MARKKINOI KOTISI
NOPEASTI, LUOTETTAVASTI
JA LAADUKKAASTI!**

Ota yhteys alueellasi asuvaan kiinteistövälittäjään!

ERA Galleria Merja Rautio Lkv (A) p. 040-5600 775

Kansainvälisen kiinteistövälitysketju ERA:n ja Suomen kiinteistövälittäjäliiton jäsenoimisto.

www.erafinland.com

www.etuovi.com

www.asuntoverkko.com

Tavallista

Parempi

Ruokakauppa

K K K
SUPERMARKET

Ykkös
halli

K-YKKÖSHALLI
MYRMÄKI
LIESITORI 1
P: 530 8550

K K K
SUPERMARKET

WWW.KAUPPAAN
KOTIINKULJETUS
UUTUDET
TARJOUKSET
KAUPAN OSASTOT
PALVELUPISTEET
NEUVONTA
PALAUTE

P L U S S A

K-NETTI.COM
K-RYHMÄ

JAKELUAIKAT:

LANSI-VANTAA 01600-01760
ITÄ-VANTAA 01200-01530
KLAUKKALA 01800-01820
HELSINKI 00590-00440
ESPOO 02600,02610,
-620,-630,-660,-680,-710,
-720,-730,-920,-940,-970.
KAUNIAINEN 02700

PIRKKA

WWW.SUPERMARKET.FI

YHTEISTYÖKUMPPANIT

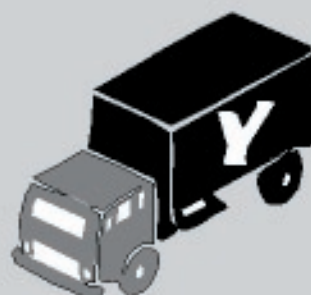
UUTUDET

MYYMÄLÄMME
ON AVOINNA:
ARKISIN 9 - 21,
LAUANTAISIN
8-18 !

Tervetuloa Ykköshallin Netti-kauppaan !

Avoinna
24 tuntia/vrk

Ykköshallin Netti-kauppa on avoinna 24 tuntia vuorokaudessa. Näppäile vain **www.ykkoshalli.fi** ja voit kätevästi tilata tarvitsemasi tuotteet meidän toimittamana, suoraan kotiisi, työpaikallesi tai vaikka työpaikkasi keittiöön. Lisäksi toimitamme päiväkodeille ja vanhusten palvelutaloihin. Lisätietoja myymälässämme antaa Marko Sundell
puh: 530 855 35

Anne ja Harri Sihvonon
Kauppiaspari

OTKOTTE PALVELUUTIIIN

Valitse palvelu

P L U S S A

